

Pojdite na obrobja

PREDSTAVITEV

Podaj MI Roko (PMR) je molitev za mir in hkrati spomin na skupno molitev iz leta 1986 v Assisiju, ko so na pobudo takratnega papeža sv. Janeza Pavla II. predstavniki svetovnih religij prvič skupaj molili in prosili za mir! Tako se še danes mladi in stari zbirajo v mesecu oktobru, da bi molili v ta namen.

UVODNA MOLITEV

Gospod, naredi me za orodje svojega miru.

Kjer je sovraštvo, naj prinašam ljubezen.

Kjer je žalitev, naj prinašam odpuščanje.

Kjer je nesloga, naj prinašam edinost.

Kjer je dvom, naj prinašam vero.

Kjer je zmota, naj prinašam resnico.

Kjer je obup, naj prinašam upanje.

Kjer je žalost, naj prinašam veselje.

Kjer je tema, naj prinašam luč.

Učitelj, naj se ne trudim,

da bi me drugi tolažili,

ampak naj sam tolažim;

da bi me drugi razumeli,

ampak naj sam razumem;

da bi me drugi ljubili,

ampak naj sam ljubim.

Kajti ko dajemo, prejemo;

ko odpuščamo, nam je odpuščeno;

in ko umremo, vstanemo v večno življenje. Amen.

BOŽJA BESEDA

Prilika o izgubljeni ovci (Lk 15,1-7)

Približevali so se mu vsi cestnarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in je z njimi.« Tedaj jim je povedal tole priliko: »Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo vesel zadene na rame. Ko pride domov, skliče prijatelje in sosede ter jim pravi: »Veselite se z menoj, kajti našel sem ovco, ki se je izgubila.« Povem vam: Prav takó bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja.«

Tihota (5 min).

Podelitev (spontano).

Preberemo POSLANICO Pojdite na obrobja (Pripravila s. Sabina Głowacz FMM)

Zelo sem hvaležna našemu papežu Frančišku, da tako goreče skrbi za nas, da se ne bi zasedeli v kavču. Papež pravi: »Pojdite na obrobja«, da bi bili še bolj podobni Jezusu. Če dobro pogledamo v Evangelij in na Jezusa, najdemo točno to: obrobja, na katera gre Božji Sin, da bi tam srečal in se dotaknil izgubljenega človeka. Jezus se ne ustavi, ampak gre do vsakega. Gre do tistega, ki ve, da živi na robu in gre tudi do tega, ki se tega sploh ne zaveda, kot npr. farizeji in pismouki. Sv. Frančišek ni hotel delati nič drugega kot posnemati Jezusa. Živeti po Evangeliju, delati in ljubiti kot Jezus, je bilo najgloblje hrepenenje njegovega srca, ki je doseglo svojo izpolnitev v sprejetju stigem. Frančišek se je te ljubezni učil počasi, korak za korakom, ko je poslušal Božjo besedo in skrbel za gobavce, ki so bili v njegovem času resnično na obrobju družbe.

Kaj pa jaz? Kako lahko jaz grem na obrobja? Najprej je potrebno odpraviti se na pot, kar pomeni odpreti srce in biti pripravljen na vse neprevidljivo. Iti, pomeni zapustiti svojo lastno »središče«, kjer se počutiš sprejetega, varnega, kjer ti je vse znano. Morda odkrivaš prvo obrobje v sebi, v svojem srcu? Morda so to stvari, ki jih ne sprejemaš v sebi, v svojem življenju, ki bi jih najraje izbrisal? Ali mogoče v tvoji družini, med tistimi, ki so zate zelo pomembni? Ne boj se, odpravi se na pot. Jezusa boš srečal na poti, kajti On hodi po poti in želi, da se mu pridružiš.

Ko sem bila pred kratkim pri maši, mi je pri obhajilu prišla misel, kako so zakramenti resnično veliki dar. V njih srečamo živega Jezusa. Lahko mu dovolimo ali pa tudi ne, da se dotakne svojo milostjo in ljubeznijo obrobij našega življenja. Tako je bilo tudi v mojem življenju, ko sem kot najstnica odpustila mojemu očetu vse hudo, ki ga je z alkoholizmom povzročal naši družini. Spominjam se trenutka, ko sem mu povedala, da ga imam kljub vsemu še vedno rada. Ko sem zagledala njegovo nemoč in solze, me je to zelo ganilo. Prepričana sem, da se je Bog ozrl tudi na te solze, ko ga je poklical k sebi v nebesa.

Včasih ni potrebno veliko, da bi se drugi ob meni počutil sprejet, počutil kot brat in sestra. Tega se učim vsak dan, ko živim v skupnosti z mojimi sestrami, ko prosim za odpuščanje in tudi sama odpuščam, ko dam ubogajme neznancu na ulici. To poletje me je brezdomec na Poljskem prosil za hrano. Ker je bil vinjen, sem ga vprašala, če se mu to zdi pravično. Odgovoril mi je: »Sestra, kaj pa mene sprašujete o pravičnosti, samo Bog je pravičen.« Njegov odgovor do sedaj nosim v svojem srcu kajti odprl mi je oči za Božjo pravičnost. Tudi on je Božji otrok, saj je Božja pravičnost drugačna od človeške. Bog namreč gleda na srce. Gleda tudi na tvoje srce in te vabi: »Pojdi na obrobja«. Pojdi in poglej kdo je na obrobju tvojega srca? Morda ti sam? Ko sprejmeš svoje uboštvo, boš pripravljen iti tudi na obrobja drugih src. Le pogumno!

POGOVOR v majhnih skupinah:

1. Katera obrobja srečuješ v svojem življenju?
2. Kako se počutiš, ko gre v odnosu do tebe nekdo čez rob?
3. Greš tudi ti sam kdaj čez rob?

SKLEPNA MOLITEV

Vsak je povabljen, da Gospodu izreče svojo prošnjo.

Ker je FRAMA bratstvo, je pomembno, da drug drugega podpiramo, zato se po koncu prošenj primemo za roke in sklenemo krog ter drug za drugega zmolimo Očenaš.

Blagoslov.